Ngày 4 tháng 10 năm 2021 Mác 9:10-11

Chủ đề: Sự thắc mắc về Ê-li của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus.

Trọng tâm: Các môn đồ của Chúa Jêsus thuộc Kinh-Thánh nên họ nhớ chuyện tiên tri Ê-li phải đến trước, nhưng họ không hiểu ý nghĩa gốc của danh ***Ê-li-*** אֵל ***-'el***, số 410 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là ***"Đức Chúa Trời toàn năng"***. Thần của Đức Giê-Hô-Va đã ngự trên Ê-li thể nào, thì cũng ngự trên Giăng báp-tít thể đó, nhưng vì sự hay chết của xác thịt nên cả Ê-li và Giăng báp-tít đều hãm ép quyền phép của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên thần linh Ê-li sẽ phải trở lại nữa, sau khi Hội-Thánh được cất về thiên đàng. Chính Thần của Đức Giê-Hô-Va đã ở cùng với Môi-se và ở trên miệng của Môi-se để giúp người làm được công việc mà Đức Giê-Hô-Va đã giao cho, nhưng chính Môi-se cũng phạm sai lầm bởi môi miệng mình, nên Đức Giê-Hô-Va đã giữ xác của Môi-se cho đến khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được đón về thiên đàng, thì cả Môi-se và Ê-li đều được trở lại để sửa chữa sai lầm của mình, đó là ân điển của Đức Giê-Hô-Va đối với hai tôi tớ của Ngài. Điều này có nghĩa là, ngay cả khi Đức Thánh-Linh ngự trên những người được Ngài xức dầu cho để thi hành chức vụ hầu việc Ngài, thì những người đó vẫn phải tỉnh thức trước sự hay chết của xác thịt mình, như Lời Chúa đã cảnh báo: ***Chớ dập tắt Thánh Linh; chớ khinh để các lời tiên tri; hãy xem xét mọi việc, điều chi lành thì giữ lấy. Bất cứ việc gì tựa như điều ác, thì phải tránh đi. Nguyền xin chính Đức Chúa Trời bình an khiến anh em nên thánh trọn vẹn, và nguyền xin tâm thần, linh hồn, và thân thể của anh em đều được giữ vẹn, không chỗ trách được, khi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta đến!***

Kinh-Thánh tham khảo: 2 Các vua 2; Lu-ca 1; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5;

Ngày 5 tháng 10 năm 2021 Mác 9:11-13

Chủ đề: Thần của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời luôn hành động trên các tôi tớ của Ngài.

Trọng tâm: Đức Chúa Trời là Thần, là thể khí, như gió và như vậy, Thần của Đức Chúa Trời hành động trong muôn vật, vì không khí (Oxy) được gọi là dưỡng khí, luôn hiện diện trong các loài có sự sống, kể cả các loài cây, cỏ. Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người bằng hơi thở của Ngài, nghĩa là bằng Thần của Ngài và Thần của Đức Chúa Trời hằng ở với loài người và Ngài biết rõ mọi sự trong huyết của loài người, cũng như trong muôn vật, để gìn giữ sự sống cho muôn vật. Để các tôi tớ của Ngài có thể hoàn thành công việc được giao, thì Thần của Đức Chúa Trời sẽ ở cùng hoặc ở trong những người ấy, nhưng xác thịt của loài người vẫn có thể hạn chế quyền phép của Ngài, khi người ta quên sự hiện diện của Ngài. Các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem đã không nhận biết Lẽ thật này, nên khi họ nghịch lại các tôi tớ của Đức Chúa Trời, ấy là họ đã nghịch lại Đấng đang ngự trong những người ấy. Nhưng các môn đồ của Đức Chúa Jêsus đã không nhận biết sự mách bảo của Ngài, khi Ngài nói tại sao Ngài (***con người***) lại cũng bị người ta bắt bớ, đó là vì quyền lực của ma quỷ nhận biết Thần của Đức Chúa Trời ngự trong những người đó, nên chúng tấn công thân thể xác thịt của những người đó, như chúng đã làm cho Môi-se, cho Ê-li và cho Giăng báp-tít và cả với Đức Chúa Jêsus nữa. Lời Chúa phán để cảnh báo cho hết thảy những người được Đức Thánh-Linh xức dầu để hầu việc Ngài, cũng phải nhận biết Lẽ thật này, bởi ma quỷ sẽ khai thác những sự yếu đuối và hay chết trong xác thịt của người ta để hãm ép quyền phép của Đức Thánh-Linh, nếu người hầu việc Chúa không tỉnh thức.

Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 20; 1 Các vua 19; Ma-thi-ơ 11;

Ngày 6 tháng 10 năm 2021 Mác 9:14-20

Chủ đề: Sự vô tín của tổ phụ mở cửa cho ma quỷ cầm buộc con cái mình.

Trọng tâm: Lời Chúa đã chép rằng: ***Vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, tức là Đức Chúa Trời kỵ tà, hễ ai ghét Ta, Ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến ba bốn đời.*** Ma quỷ tận dụng Luật pháp để cầm buộc thân thể người ta trong tội lỗi trải ba, bốn đời, vì thế cho nên các môn đồ của Đức Chúa Jêsus đã không thể đuổi được ma quỷ ra khỏi đứa bé bị quỷ câm ám từ khi còn nhỏ. Điều này có nghĩa là, nếu người ta không cắt bỏ nguồn gây bệnh, thì bệnh không thể được chữa lành thể nào, thì đối với quyền lực của ma quỷ ám trong người ta cũng phải bị trừ tận gốc, là phải huỷ phá công việc của ma quỷ theo sự công bình của Luật pháp, chứ không thể đơn giản là nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà đuổi được ma quỷ, khi chúng hợp pháp cầm buộc người ta theo sự báo trả của Luật pháp. Chúa Jêsus đã phán với người cha của đứa bé rằng: ***Hỡi dòng dõi chẳng tin kia, Ta sẽ ở cùng các ngươi cho đến chừng nào? Ta sẽ chịu các ngươi cho đến khi nào? Hãy đem con đến cho Ta.*** Chúa Jêsus đã quở trách người cha của đứa trẻ đó là kẻ vô tín và là kẻ làm hư hoại đường lối của Đức Chúa Trời, vì ý nghĩa của câu ***Ta sẽ chịu các ngươi cho đến khi nào? How long am I to bear with you?*** Nghĩa là: ***Lời Đức Chúa Trời còn phải chịu các ngươi cho đến bao giờ nữa?*** Đến với Chúa Jêsus là đến với Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên khi người ta đem đứa trẻ đến với Chúa Jêsus, thì ma quỷ liền phản ứng kịch liệt trên đứa trẻ đó: ***Đứa trẻ vừa thấy Đức Chúa Jêsus, tức thì quỷ vật mạnh nó, nó ngã xuống đất, rồi lăn lóc sôi bọt miếng ra.*** Ma quỷ vật mạnh đứa trẻ, điều đó là bằng chứng chúng hợp pháp cầm buộc đứa trẻ bởi tội lỗi của tổ phụ của đứa trẻ đã phạm luật pháp của Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 20; Phục truyền luật lệ ký 28; Lu-ca 12;

Ngày 7 tháng 10 năm 2021 Mác 9:19-26

Chủ đề: Nguyên tắc phải được tôn trọng khi đuổi ma quỷ ra khỏi người bị chúng ám.

Trọng tâm: Chúng ta thường nghĩ rằng, ma quỷ không được phép cầm buộc người ta và khi ma quỷ thấy Chúa Jêsus thì nó sẽ ra khỏi những người bị chúng ám! Hãy xem Chúa Jêsus đã hỏi người cha của đứa trẻ về thời gian đứa trẻ đó bị quỷ ám, ấy chẳng phải là Chúa Jêsus không biết, nhưng Ngài đang huấn luyện các môn đồ của Ngài phải hiểu nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời. Ma quỷ đã hợp pháp cần buộc đứa trẻ đó thông qua sự báo trả của Luật pháp đối với tổ phụ của đứa trẻ ấy. Chúa Jêsus đã không đuổi ma quỷ ra khỏi đứa trẻ ấy, cho đến khi người cha của đứa trẻ ấy cầu xin Chúa thương xót. Chúa Jêsus đã tỏ cho người ấy biết quyền phép của Ngài là vô đối, nhưng quyền phép đó sẽ tuỳ thuộc vào đức tin của người ta nữa. Người cha của đứa trẻ đã nhận biết mình sai và vô tín, nên người đã nhận lỗi mình và ***la lên rằng: Tôi tin; xin Chúa giúp đỡ trong sự không tin của tôi!*** Sự ăn năn nhận biết tội lỗi mình là một điều kiện bắt buộc phải có và sự ăn năn đó là bằng chứng về đức tin vào quyền phép của Chúa Jêsus. Bấy giờ Đức Chúa Jêsus mới ra lệnh cho ma quỷ phải ra khỏi đứa trẻ: ***Ngài quở trách tà ma và phán cùng nó rằng: Hỡi quỷ câm và điếc, Ta biểu mày phải ra khỏi đứa trẻ này, đừng ám nó nữa.*** Qua cách phán của Đức Chúa Jêsus mà chúng ta biết ma quỷ đã hợp pháp cầm buộc đứa trẻ, vì ma quỷ là một công cụ để hành phạt những kẻ vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời. Trước khi ra y lệnh điều trị, các bác sỹ phải xét nghiệm để nhận biết nguồn bệnh rồi mới quyết định cách chữa trị căn bệnh đó. Việc đuổi quỷ cũng vậy, người hầu việc Chúa phải tôn trọng Luật.
Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 5; Khải huyền 3; Rô-ma 3;

Ngày 8 tháng 10 năm 2021 Mác 9:27-29

Chủ đề: Phải cầu nguyện trước khi đuổi ma quỷ ra khỏi những người bị chúng ám.

Trọng tâm: Ma quỷ là kẻ nói dối và không phải bất kỳ người nào bị ma quỷ ám, thì ma quỷ đều hợp pháp làm điều đó, vì thế cho nên có những quỷ chỉ mới nhìn thấy Chúa Jêsus là chúng đã sợ hãi mà ra khỏi người ta, đó là vì ma quỷ đã lừa dối mà làm công việc đó. Nhưng đối với những người mà tội lỗi của tổ phụ người ta truyền lại là độc ác, thì ma quỷ sẽ hợp pháp cầm buộc dòng dõi của người ấy trải ba, bốn đời và chúng thường gian lận mà tiếp tục cầm buộc các đời sau của kẻ phạm tội lâu hơn và thời gian bị gian lận đó là bất hợp pháp. Sự cầu nguyện mà Chúa Jêsus đã phán đây, là sự cầu nguyện đứng chỗ xứt mẻ mà cầu thay, hoặc trong sự cầu nguyện cho sự giải cứu, thì Đức Thánh-Linh sẽ tỏ cho kẻ tôi tớ của Chúa biết nguồn gốc của sự việc, để từng bước một, tôi tớ Chúa sẽ hướng dẫn người ta ăn năn mà xưng ra các tội lỗi của mình, vì nếu tội lỗi không được xưng ra trong sự ăn năn, thì ma quỷ vẫn cầm buộc kẻ đang bị chúng ám. Trong trường hợp đứa trẻ bị quỷ câm và điếc ám đó, các môn đồ của Chúa Jêsus đã không đuổi ma quỷ ra khỏi đứa trẻ đó, mặc dù họ biết nhân danh Chúa Jêsus để ra lệnh cho chúng, đó là vì đứa trẻ đó là nạn nhân của tội lỗi của tổ phụ mình, nên ma quỷ đã không ra, bởi theo luật, thì tội lỗi phải được Đức Chúa Trời tha thứ, món nợ phải được thanh toán, thì thân thể người đó mới được chuộc lại. Khi Chúa Jêsus hỏi người cha của đứa trẻ, ấy là để các môn đồ của Ngài biết cách tìm ra nguyên nhân khiến đứa trẻ đó bị quỷ ám, để từ đó về sau, các môn đồ của Chúa Jêsus biết cách giải quyết vấn đề thông qua sự cầu nguyện với Đức Thánh-Linh
Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 27; 2 Sa-mu-ên 5; Giê-rê-mi 33;

Ngày 9 tháng 10 năm 2021 Mác 9:30-32

Chủ đề: Các môn đồ sợ nên không dám hỏi Chúa Jêsus về điều Ngài đã phán về sự người ta sẽ giết Ngài.

Trọng tâm: Tại sao các môn đồ của Chúa Jêsus không hiểu điều Chúa Jêsus đã nói về việc người ta sẽ bắt và giết Ngài, nhưng lại sợ không dám hỏi Ngài? Lý do là linh hồn họ chưa được tái sanh và họ đã theo Chúa theo trí khôn của xác thịt. Cho đến tận ngày sau rốt này, nhiều người tin Chúa nhưng không dám nói với Chúa về ý muốn của mình, nhưng họ lại nói với những người cai trị mình, để được làm mục sư! Vậy thì điều gì khiến người ta không cầu hỏi Chúa, trong khi Lời Chúa chép rằng, chúng ta được Đức Chúa Trời tạo nên theo ảnh tượng của Ngài và chúng ta là con trai của Đức Chúa Trời? Lý do là linh hồn họ chưa được tái sanh và họ theo Chúa là để được nương cậy, để được ban phước và để được sự sống đời đời nơi thiên đàng, chứ không phải là để làm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể so mình với các môn đồ đầu tiên của Chúa Jêsus được, vì họ là những người đầu tiên được đối diện với những sự lạ lùng, còn chúng ta thì có qúa nhiều bằng chứng về Đức Chúa Jêsus Christ và công việc của Đức Chúa Trời. Bất luận điều gì mà Chúa đã cho phép chép xuống trong Kinh-Thánh, ấy là chép về chúng ta và làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, thì chúng ta phải cầu hỏi Đức Thánh-Linh để nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời dạy bảo chúng ta điều gì. Đừng hỏi loài người xác thịt những sự mà chỉ có Đức Chúa Trời mới biết mà thôi, vì Đức Chúa Trời không nhường sự vinh hiển Ngài cho bất cứ một thần nào khác. Cũng đừng tìm kiếm chức vụ chỉ có Đức Chúa Trời chỉ định thì mới Ngài chứng nhận mà thôi. Hãy sống cách ngay thẳng và thành thật ở trước mặt Đức Chúa Trời, vì Ngài ưa thích sự công bình, nhưng ghét những sự gian dối.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 2; Ê-sai 43; Xa-cha-ri 8; Ma-thi-ơ 8;